

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

2006 року місяця серпня дня 09 колегія судців судової палати з цивільних справ Апеляційного суду Автономної Республіки Крим в складі:

Головуючого, судді: Іващенко В.В. Суддів: Берзінш В.С.

Шестакової Н.В.

При секретарі: Бурової Г.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Сімферополі апеляційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Красногвардійського районного суду АР Крим від 20.02.2006р. в справі за позовом ОСОБА_1 до Красногвардейської центральної районної лікарні, Октябрьської районної лікарні про відшкодування моральної шкоди

ВСТАНОВИЛА :

Рішенням Красногвардійського районного суду АР Крим від 20.02.2006р. позов ОСОБА_1 задоволено частково.

Постановлено стягнути з Октябрьської районної лікарні на її користь 1750 грн. - компенсацію відшкодування моральної шкоди і судові витрати у розмірі 87 грн. 50 коп., всього: 1837 грн.50 коп.

У задоволенні позову ОСОБА_1 до Красногвардейської центральної районної лікарні відмовлено.

В апеляційній скарзі ОСОБА_1 ставить питання про скасування рішення суду з ухваленням нового рішення про задоволення її позову у повному обсязі, посилаючись на те, що висновки суду не відповідають обставинам справи.

Зокрема, вона посилається на те, що розмір відшкодування моральної шкоди, визначений судом у 1750 грн. не відповідає ступеню вини медичного закладу - Октябрьської районної лікарні, робітниця якого спричинила їй травму прямої кишки, що призвело до госпіталізації, операції вшивання прямої кишки та переривання вагітності. Вона не згодна з висновком експерта № 119 від 29.12.2005р., згідно з яким судова-медична експертиза утримується від визнання причинного зв'язку між ушкодженням прямої кишки і госпіталізацією позивачки в гінекологічне відділення ОРЛ з діагнозом „аборт в ході". Розмір грошового відшкодування моральної шкоди не відповідає характеру правопорушення, глибині її фізичних та душевних страждань, ступеня вини відповідачів та інших обставин, які мають істотне значення.

Крім того, вона не згодна з висновками суду про відсутність вини Красногвардейської центральної районної лікарні, яка на її погляд, складається у тому, що у цьому медичному закладі 18.03.2003р. їй своєчасно не поставили правильний діагноз - „ушкодження прямої кишки", а запропонували спостерігати до ранку розвиток хвороби.

Заслухавши доповідача, дослідивши матеріали справи, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга ОСОБА_1 являється частково обґрунтованою і підлягає частковому задоволенню з таких підстав.

Задовольняючи позов частково, суд виходив із того, що 17.03.2003р. при постановці позивачки на облік в зв'язку з вагітністю акушеркою гінекологічного відділення Октябрської РЛ при заборі петлею аналізу на сальмонелу їй було завдано ятрогенне ушкодження слизової прямої кишки, що призвело до прямокишечної кровотечі, з приводу чого позивачка зверталася до Красноармейської ЦРЛ та від стаціонарного лікування відмовилась. З 19.03.2003р. по 28.03.2003р. позивачка знаходилась на стаціонарному лікуванні у 6-й міській лікарні м. Сімферополя, де їй було проведено операцію ушивання прямої кишки, виписана у задовільному стані. З 26.03.2003р. по 09.04.2003р. позивачка знаходилась на стаціонарному лікуванні в Октябрській РЛ з діагнозом: аборт в ходу при вагітності, ускладнення: вторична анемія.

За таких обставин суд дійшов висновку про те, що актом службового розслідування Октябрської РЛ, висновком експерта доведена вина акушерки Красногвардейської ЦРЛ ОСОБА_2 у заподіянні моральної шкоди позивачці, тобто доведена вина зазначеного медичного закладу, який і несе відповідальність згідно зі ст. 441 ЦК України (у редакції 1963р.) за шкоду, заподіяну винними діями його робітників при виконанні ними своїх трудових (службових) обов'язків.

З такими висновками погоджується колегія суддів, оскільки вони ґрунтуються на фактах і обставинах, встановлених судом, правильному визначенню характеру і змісту виниклих правовідносин, правильному застосуванню норм матеріального права.

Довід апеляційної скарги про те, що суд безпідставно звільнив від цивільної процесуальної відповідальності Красногвардейську ЦРЛ, колегія суддів не приймає до уваги, оскільки з матеріалів справи вбачається, що позивачка відмовилась від стаціонарного лікування у цьому медичному закладі, тому її посилання на вину лікарні, яка полягає у тому, що їй не було своєчасно постановлено правильного діагнозу і проведено лікування не ґрунтуються на будь-яких доказах і не спростовують висновків суду.

Довід апеляційної скарги про наявність причинного зв'язку між завданням ушкодження прямої кишки та госпіталізацією позивачки в гінекологічне відділення ОРЛ з діагнозом „аборт в ходу”, спростовується висновками комісійної судової медичної експертизи, згідно з якими ушкодження слизової прямої кишки, що призвело до прямокишечної кровотечі, не супроводжувалося розвитком стану, що загрожує життю, а також не спричинило тривалого розладу здоров'я, є легким тілесним ушкодженням. Травма прямої кишки на дітородну функцію ОСОБА_1 будь-якого впливу не спричинила. Комісія експертів утрималась від визнання причинного зв'язку між зазначеним тілесним ушкодженням і перериванням вагітності позивачки.

Проте колегія суддів вважає, що розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначений судом без достатнього урахування характеру правопорушення, глибини її фізичних та душевних страждань потерпілої, ступеня вини відповідача та інших обставин, які мають істотне значення.

За таких обставин колегія суддів дійшла висновку про необхідність збільшення розміру грошового відшкодування моральної шкоди з 1750 грн. до 5000 грн. і зміни рішення суду в цієї частині відповідно до п.3 ч.1 ст. 307 ЦПК України.

Керуючись ст. 303, 304, п.3 ч.1 ст. 307, 313, 316 Цивільного процесуального Кодексу України, судова колегія

ВИРІШИЛА:

Апеляційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити частково.

Рішення Красногвардійського районного суду АР Крим від 20.02.2006р. у частині визначення грошового відшкодування моральної шкоди, заподіяної Октябрської районної лікарнею, змінити, збільшивши розмір відшкодування моральної шкоди з 1750 грн. до 5000 грн.

В решті рішення суду першої інстанції залишити без змін.

Рішення набирає законної сили з моменту його проголошення і може бути оскаржено до Верховного Суду України протягом двох місяців.